

Vaiennut paimentruba

Inkerin laulumaiden viimeinen paimenpoika Teppo Repo on poissa. Hänen elämänsä katkesi Helsingissä 5. 1. 62, Hän ja hänen huilunsa tulivat tutuiksi koko Suomen kansalle. Kun Teppo otti käsiinsä jonkin pillin, minkämuotoisen tahansa tai vaikkapa vain pelkän puun lehden, alkoi se soida ja soi ihmehen kauniisti. Kun yleisradiosta soitettiin nykyiselle professori O. A. Väisäselle 1930-luvun alkupuolella ja pyydettiin soittajasta lausuntoa, totesi hän heti, että kyseessä oli nero. Hän ihastui Tepon ensimmäiseen paimensävelleeseen niin, että pyysi heti toistamaan sen. »En mie toista kertaa osaa, mie soitan omasta päästä». Toisin sanoen hän sävelsi itse jokikisen esityksensä. Häneltä onkin tallennettu satakunta »omasta päästä» sävellettyä kappaletta.

Teppo Repo, kuten toinenkin Inkerin kuu-luisuus, runonlaulaja L a r i n P a r a s k e, kuuluu siihen Inkerin karjalaiseen heimoon, joka tuhatkunta vuotta sitten omaksui kristinopin kreikkalaiskatolisissa muodossa. Uskonsa tähden nämä inkeriköiksi myöhemmin kutsutut karjalaiset joutuivat siirtymään 1600-luvulla Sisä-Venäjälle, mutta jäi heitä kuitenkin jonkin verran Inkerin syrjäkyliin, jossa sorto ei ollut niin voimakasta.

Teppo Repo, alkuperäiseltä nimeltään Fedor Nikitin, syntyi Länsi-Inkerissä, Soikkolan pitäjässä Viistinan kylässä, missä hän toimi paimenpoikana ja ammattipaimenena. I maailmansodan aikana hän oli tsaarin armeijan kersanttina ja käyrätorven soittajana. Suomeen muutettuaan hän toimi täällä ensin passipoliisina ja myöhemmin ompelukonemekaanikkona eläkeikänsä asti.

Kansanmusiikin tutkijat »löysivät» hänet v. 1934, ja monien radioesiintymisien lomassa hän teki matkan Saksaan ja Ruotsiin, missä hän Tukholman Skanssenilla esiintyi mm. Jussi Björlingin kanssa. Revolla oli ystäviä läheltä ja kaukaa. Japanin prinssi Konoye ja Ruotsin Lennart ovat saaneet häneltä lahjana paimenhuilun — samoin tunnettu italialainen Suomi-ystävä Pavolini, jolle Repo sävelsi erään kauneimmista soitteistaan: »Pavolinin sävelen». Lahjoitettuaan The Metropolitan Museum of Art'ille Amerikkaan paimensoittimiaan, hän sai vastalahjaksi kunniakirjan sekä elinikäisjäsenkirjan. Kaksi vuotta sitten sattunut puolison menetys vähensi Teppo Revon henkisiä ja ruumiillisia voimia niin suuressa määrässä, että vakava sairaus alkoi saada hänestä otteen. Mutta vielä hän kykeni esittämään paimensävelmiään huilulla, torvilla

sekä kanteleellaan televisiossa, radiossa, suu- rissa kansallisissa juhlatilaisuuksissa ja jaksoi elokuvatakin; mm. venäläis-suomalaisessa elokuvassa »Sampo» hänet nähtiin soittamassa muinaissuomalaisista kannelta.

Siunauspuheen piti past. Paavo Unkari. Hautajaistilaisuudesta muodostui arvokas surujuhla. Saattojoukossa nähtiin omaisia, lähinnä poika, sukulaisia, heimolaisia, inkeriläisiä ja karjalaisia, suomalaisia tiedemiehiä ja työtovereita. Karjalan Sivistysseuran kukkalaitteen laskivat heimoveljet Boris Karppela ja Fedor Porokoski. Karppela lausui: »Inkerin suru on myös Karjalan suru».

Kalevalaiset naiset olivat pyytäneet saatto- väen kahville Kestikartanoon ja järjestäneet muistorikkaan ohjelman. Vainajan poika suostui siihen, että Kalevalaiset naiset tulisivat huolehtimaan muistomerkin pystyttämisestä Inkerin suurelle kulttuurilähettiläälle. (Karjalan Sivistysseura r.y. varmaan yhtyyneen pat- sashankkeeseen. Seuramme taholta ollaan sitä mieltä, että kansallisten kulttuurijärjestöjen pitäisi yhtyä tässä ja ottaa pyhäksi asiakseen arvokkaiden muistomerkkien aikaansaaminen kalevalaisen kulttuurin viimeisille edustajille, runonlaulajille ja heihin verrattaville asuivatpa he missä tahansa ja kuolisivatpa he minne tahansa. Tästä päätöksestä tulisi arvokas teko Kalevalan päivänä 1962.)

Muistoillasta mainittakoon: Rouva Veera Linkomies puhui, säveltäjä Ahti Sonninen soitti Paavo Ruotsalaisen sävelmän, taiteilija Sinikka Kuula esitti Toivo Kuulan elegian ja Martti Pokela soitti 5-kieliselä kanteleella »Paimenten pyhän». Margit Tuure lauloi ja tohtori Ala-Könni esitelmöi Teppo Revon taiteesta. Vapaan sanan aikana puhui mm. professori A. O. Väisänen. Inkeriläisistä vainajalle puhuivat toimittaja Aappo Metiäinen ja kontt. pääll. J. Vesa. Rovasti Verner Wiren toi terveiset Teppo Revon sairasvuoteelta. Lopettajaissanat lausui maisteri Elsa Vuorjoki.

— Veikko Majonen on Ruotsin Virsbossa avannut suomalaisen saunan. Oikeat vastat maksavat kr 1,25 kpl. V. Majonen on RSOS- (seurakunnan) valtuuston jäsen. Hän ottaa aktiivisesti osaa myös suomalaiseen järjestötoimintaan. Saunan voi tilata puh. (0223) 34227.